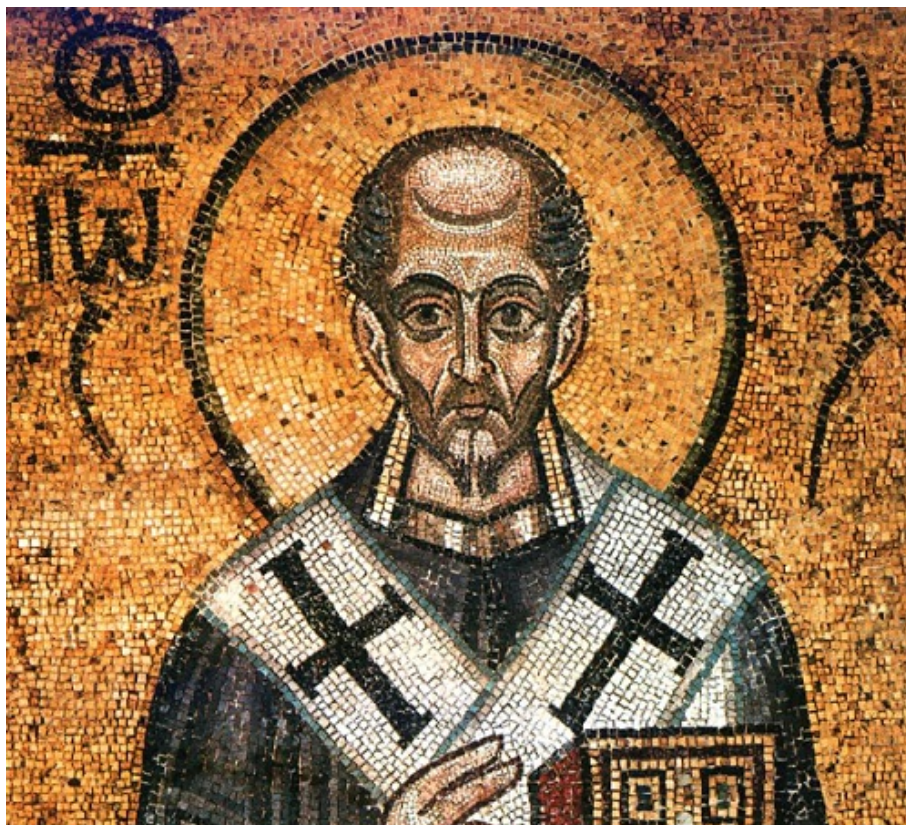

13 Νοεμβρίου 2019

Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος: Η αγάπη για τον πλούτο είναι αφύσικη αγάπη

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Χαριτωμένες παραινέσεις](#)

Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος.

[Γράφει ο π. Γεώργιος Φλορόφσκι]: Στα κηρύγματά του [του Αγίου Ιωάννη του Χρυσοστόμου] βρίσκουμε, πρώτ' απ' όλα, μια διεισδυτική ανάλυση της κοινωνικής καταστάσεως. Βρίσκει πάρα πολλή αδικία, ψυχρότητα, αδιαφορία και πόνο και θλίψη στην κοινωνία των χρόνων του. Και βλέπει καλά σε ποιά έκταση αυτή η κατάσταση οφείλεται στον άπληστο χαρακτήρα της σύγχρονης κοινωνίας, στο άπληστο πνεύμα της ζωής. Αυτό το πνεύμα πλεονεξίας εκτρέφει την ανισότητα και επομένως την αδικία.

Δεν ενοχλείται ο Χρυσόστομος μόνον από τη μάταιη πολυτέλεια της ζωής· φοβάται τον πλούτο ως ένα μόνιμο πειρασμό. Ο πλούτος διαφθείρει τον πλούσιο. Ο πλούτος καθ' εαυτόν δεν έχει καμιά αξία. Είναι μια μάσκα, κάτω απ' την οποία κρύβεται το πραγματικό πρόσωπο του ανθρώπου, άλλ' εκείνοι που έχουν πλούτη φθάνουν στο σημείο να τα αγαπούν, και εξαπατώνται· φθάνουν στο σημείο να τα εκτιμούν και να στηρίζονται σ' αυτά.

Όλα τα πλούτη, όχι μόνο τα μεγάλα, είναι επικίνδυνα, εφ' όσον ο άνθρωπος μαθαίνει να στηρίζεται πάνω σ' ό,τι είναι, απ' την ίδια του τη φύση, κάτι το πρόσκαιρο και χιμαιρικό.

Ο Χρυσόστομος είναι πολύ ευαγγελικός σ' αυτό το σημείο, θησαυροί πρέπει να θησαυρίζονται εν ουρανών και όχι επί της γης και όλοι οι γήινοι θησαυροί είναι χιμαιρικοί και καταδικασμένοι να φθαρούν. «Μια αγάπη για τον πλούτο είναι

αφύσικη αγάπη», λέγει ο Χρυσόστομος. Είναι απλώς ένα φορτίο της ψυχής και μάλιστα ένα επικίνδυνο φορτίο. Υποδουλώνει την ψυχή· την αποσπά από την υπηρεσία προς τον Θεό.

Το χριστιανικό πνεύμα είναι πνεύμα αυταπαρνήσεως και ο πλούτος προσδένει τον άνθρωπο σε άψυχα πράγματα. Το πνεύμα πλεονεξίας διαστρέφει την δράση, διαστρεβλώνει την προοπτική.

Ο Χρυσόστομος ακολουθεί πιστά τις εντολές της επί του Όρους Ομιλίας. «Μη μερι-μνάτε τη ψυχή υμών τι φάγητε, μηδέ τω σώματι υμών τι ενδύσησθε...». Η ψυχή είναι σπουδαιότερη από το ένδυμα ή την τροφή, αλλ' η αγωνία είναι η κυριαρχούσα διάθεση της άπληστης κοινωνίας.

Από το βιβλίο του π. Γεωργίου Φλορόφσκυ, «Θέματα Εκκλησιαστικής ιστορίας», των εκδόσεων Π. Πουρναρά.